

Η Π Ρ Ω Τ Η Ν Ι Κ Η

Δέκα δλόκληρα χρόνια έντατικής προσπάθειας, και επίμονης προσήλωσης σιό σκοπὸ πούθεσε μπροστά του ὁ Σύνδεσμός μας, εἶχαν σήμερα μόλις τὸ πρῶτο πραγματικὸ ἀποτέλεσμα, μετὴν καθιέρωση τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἑλληνίδας στὴ ρύθμιση τῆς ζωῆς τοῦ Δήμου καὶ τῆς Κοινότητας.

Μιά δεκαετία δὲν λογαριάζεται βέβαια μέσα στὴ ζωὴ ἐνὸς λαοῦ, οὔτε ὁ καθημερινὸς μόχθος τῶν ἀφινῶν ἐργατῶν πὸν ἀνοίγουν ἕνα νέο δρόμο. Ἡ χαρὰ τῶν νέων πὸν θὰ τὸν πατοῦνε ἀκίνδυνα εἶναι ἡ μόνη ἱκανοποίηση αὐτῶν πὸν τὸν χάραξαν.

Καὶ ὁ Σύνδεσμός μας σήμερα παρουσιάζοντας σις Ἑλληνίδες γυναῖκες τὴν πρώτη καθιέρωση τῆς τῆς πολιτικῆς τους ἐλευθερίας ἔχει τὴν ἱκανοποίηση αὐτῆ μετὴ τὴ συνείδηση ὅτι ἀνοίξε ἕνα διάπλοτο δρόμο.

Ἐκπρόσωπος καὶ ὁ ἴδιος τῆς πρώτης κοινωνικῆς δύναμης πὸν πέρνει ἡ γυναῖκα σιὸν τόπο μας, μετὴν ἐργασία τῆς, μετὴν κοινωνικὴ τῆς δράση καὶ τὴν πνευματικὴ τῆς ἀπολύτρωση ἀπὸ τὴν ἠθικὴ καὶ ὕλικὴ σκλαβιά τοῦ παλιοῦ καιροῦ, συντόνισε τὶς ὑπάρχουσες τάσεις καὶ μετὴν μιὰ δυναμικότητα πραγματικὰ πελώρια σχετικὰ μετὴν τὸν πρῶτο του ἀριθμητικὸ ὄγκο, κατόρθωσε ὕστερ' ἀπὸ μακρόχρονες καὶ ἐξαντλητικὲς λεπτομερειακὲς προσπάθειες, νὰ ξεπεράσει ὅλες τὶς δυσκολίες καὶ νὰ φτάσει ἀσφαλῶς σιὸν πρῶτο πραγματικὸ σταθμὸ τῆς πολιτικῆς μας ἰσότητας.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προσπάθειας εἶναι μικρὸ ἀλλὰ συνάμα εἶναι μεγάλο. Μικρὸ, γιατί ἡ συμμετοχὴ μας αὐτῆ ἀποτελεῖ σήμερα δῶρον ἄδωρον, ὅταν μόλις ὕστερ' ἀπὸ μιὰ τριετία θὰ μπορούμε νὰ ψηφίζομε.

Μικρὸ ἀκόμα γιατί μᾶς παρέχεται σᾶν κάτι ὡς

ἕκ περισσοῦ, σᾶν τὰ ψίχουλα πὸν πετᾶν σιὸν ἐνοχλητικὸ ζητιάνο, ἀπὸ τὸ πλούσια σιρωμένο τραπέζι ἰσχυροῦ φιλαργύρου καὶ πούναι τόσο λίγα, ὥστε νὰ λείπει μονάχα ἡ ἐνόχληση, χωρὶς κᾶν αὐτὸς νὰ τραφεῖ.

Ἡ Κυβέρνηση παρέχοντάς μας σήμερα τὴν ψήφο, σᾶν κᾶτι ἀναπόφευκτα ἐπιβλημένο ἀπὸ τὴν ἀνάγκη τῶν καιρῶν, δὲ φαίνεται κᾶν νὰ πιστεύει σιὴν ἀξία τοῦ θεσμοῦ. Γιατὶ ἀφοῦ μᾶς ἀπέκλεισε ἐντελῶς ἀπὸ τὶς προηγούμενες ἐκλογές, περιορίζει τόσο πολὺ σήμερα τὶς δυνατότητες τῆς μελλοντικῆς μας συμμετοχῆς μετὴν τὸς γνωστούς περιορισμούς ὥστε νὰ τὴ μηδενίζει σχεδὸν τὴ συμμετοχὴ μας αὐτῆ;

Ὅμως ἡ σημερινὴ παροχὴ τῆς ψήφου ἔχει παράλληλα ἀνυπολόγιστὴ ἀξία. Γιατὶ καθιερῶνοντας ἐμπρὸς κτως τὴ συμμετοχὴ μας σιὴ Διοίκηση δημιουργεῖ ἕνα ἀναπότρεπτο γεγονός καὶ ἐξασφαλίζει ἕνα δικαίωμα, ἀναφαίρετο πιά. Καὶ ὁ πιδὸ σκληροτράχηλος Κυβερνήτης καὶ ὁ πιδὸ συντηρητικὸς ζηλωτὴς τῶν παλιῶν, ἔχει πιά ν' ἀντικρύσει μιὰ νέα πραγματικὴ κατάσταση καὶ δὲν τοῦ μένει τίποτ' ἄλλο, παρὰ νὰ τὴ ρυθμίσει. Νὰ τὴν ἀγνοήσει ἢ νὰ τὴν ἐξαλείψει εἶναι πιά ἀδύνατο. Γιατὸ ἀκριβῶς ὁ Σύνδεσμός μας ζήτησε νὰ τὴ δημιουργήσει. Ἔτσι μόνον ὑπάρχει ἐλπίς καὶ ἡ σημερινὴ Κυβέρνηση, ἂν ὄχι ἀπὸ πεποίθηση, τοῦλάχιστον ἀπὸ ἀνάγκη καὶ ἀπὸ συμφέρον, νὰ διορθώσει τὸ ταχύτερο τὸν νόμον αὐτὸ πὸν καθιερῶνει νέα κοινωνικὴν ἀνισότητα, γιατί πλήττει μόνο τὶς φτωχὲς γυναῖκες, τὶς ἐργάτριες, τὶς χωρικὲς καὶ τὶς λαϊκὲς νοικοκυρὲς πρὸ προσφέρον τὸν καθημερινὸ μόχθο τους γιὰ τὴν εὐημερία του τόπου αὐτοῦ, πὸν εἶμειναν ἀγρόματες ἀπὸ τὴν ἀστοργία τοῦ Κράτους καὶ πὸν εἶναι πολὺ περισσότερο ὄρι-

μες από τις κυρίες του κόσμου να σκλήσουν τα πολιτικά τους δικαιώματα. γιατί η βιοπάλη τους δίδαξε την αξία τους.

Αλλά η σημερινή καθιέρωση έχει επί πλέον τεράστια αξία για την ανύψωση της κοινωνικής μας θέσης. Οι νόμοι όσο και αν είναι αποτελέσματα ώρισμένων κοινωνικών καταστάσεων έχουν και διακανονιστική επίδραση πάνω στα ήθη. Ο άντρας θα βλέπει σιγά-σιγά στη γυναίκα τη σύντροφο και τη συναγωνίστρια όταν ξέρει ότι η γυναίκα αυτή έχει τα ίδια με αυτόν δικαιώματα απέναντι στο Κράτος. Και η γυναίκα σφουρηλατώντας μέσα στη νέα κατάσταση την αξιοπρέπεια και την αυτοπεποίθησή της, γρήγορα θα βαδίσει στο δρόμο της προόδου που της ανοίγεται σήμερα. Αυτό ως το νιώσουν πέρα ως πέρα όλες οι Έλληνίδες κι ως έτοιμαστούν για νέους αγώνες όσους απαιτεί η σημερινή στιγμή.

Και όσες συνετέλεσαν για να νοήξουν το δρόμον αυτό, γυναίκες από την πρωτεύουσα, τις επαρχίες και τα χωριά, που μας πρόσφεραν δειλά τη συνδρομή

τους και όσες ακόμα με σθένος και με δράση ένωσαν μαζί μας έντατικές προσπάθειες για το μεγάλο σκοπό, ως έχουν την ικανοποίηση ότι στη σημερινή ιστορική στιγμή που σίμανε την απελευθέρωση της γυναίκας μας, έκαναν το καθήκον τους. Κι ως γίνουν όλες σήμερα κήρυκες κι ως φωνάζουν διάπλατα σ' όλες τις γωνιές της Ελληνικής επαρχίας και του ελληνικού χωριού, όπου γυναίκες άξιες ζούν σήμερα ακόμα σκλάβες χωρίς να διενθύνουν οι ίδιες την τύχη τους, ούτε νύχουν τη δύναμη να συνεισφέρουν όπως μπορούν και όσο θέλουν στο γενικό καλό:

Ότι με το 1929 κλείνει πια αναπότρεπτα η παλιά εποχή. Με το 1930 ανοίγει διάπλατα μια νέα. Και στο χέρι μας είναι πια να δημιουργήσουμε με τα ίδια μας τα χέρια τη νέα μας θέση μέσα σαυτήν.

Η στιγμή είναι ιστορική. Ντροπή μας αν δεν αγκαλιάσουμε με τόλμη και αυτοπεποίθηση τις απαιτήσεις της νέας εποχής.

Μ.Σ.